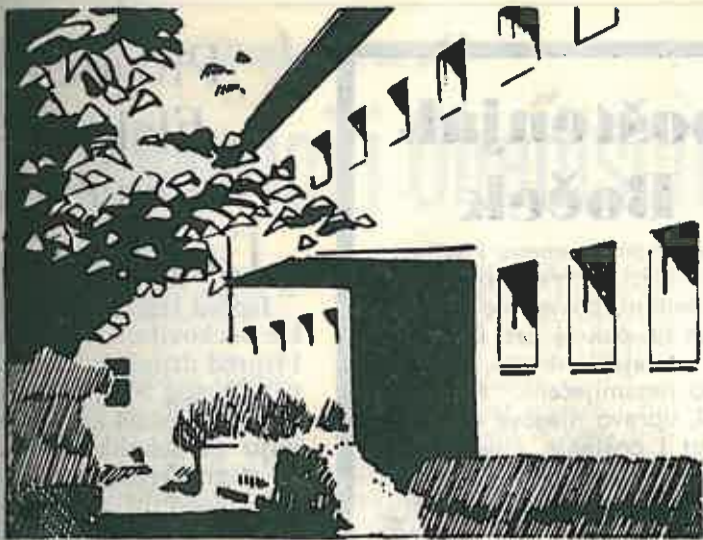

DUGOSELSKA KRONIKA

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Godina II.

Dugo Selo, 15. X. 1968.

Broj 10

Jednodušna želja: Tito na čelu SKJ

NA SJEDNICI OPĆINSKOG KOMITETA SK DUGO SELO ODRŽANOJ 19. RUJNA 1968. RAZMATRANI SU PRVI PRIJEDLOZI ZA RUKOVODEĆE ORGANE SKJ I SKH. JEDNODUŠNO JE PREDLOŽENO DA DRUG TITO I DALJE OSTANE NA ČELU SKJ KAO PREDSEDNIK PREDSDJEDNIŠTVA. ZA PREDSDJEDNIKA SKH PREDLOŽEN JE DR VLADIMIR BAKARIĆ, A ZA SEKRETARA MIKO TRIPALO.

PRIJEDLOZI NAŠEG KOMITETA, USAGLAŠENI S PRIJEDLOZIMA SVIH RAJONSKIH I OPĆINSKIH KOMITETA GRADA ZAGREBA, IĆI ĆE NA RASPRAVU U SVE ORGANIZACIJE SK. KO NAČNU RIJEČ DAT ĆE OPĆINSKA KONFERENCIJA.

NA SJEDNICI SU ČLANOVI KOMITETA PODNIJELI IZVJEŠTAJ O RADU ORGANIZACIJE ZA KOJE SU ZADUŽENI.

Ivanja Rijeka na dohvatu 2 mjesta

Rezultati VIII kola takmičenja mjesnih organizacija SSRN

Mjesna organiz.	Članarina za 1968		Dugoseiska kronika				Dobrovoljne radne akcije		
	članarina za 1968. uplatilo birača	%	Bodovi	9 broj primilo % domaćinstva	Bodovi	Bodovi od ranije	broj sati na 1 birača	Bodovi	Kulturno-prosvjetni rad - bodovi
1. Lukarišće	54,0	480	84,7	60	390	1,4	60	150	1140
2. Brekovičani	72,6	720	30,8	20	130	—	—	—	870
3. Ivanja Rijeka	49,5	360	71,4	50	320	—	—	90	820
4. Donje Dvorišće	46,0	360	65,6	40	200	7	60	—	690
5. Jezevo	58,4	480	27,9	15	110	—	—	—	605
6. Kozinšćak	36,4	240	65,5	40	220	—	—	—	560
7. Leprovica	36,2	240	42,5	25	175	—	—	—	440
8. Dugo Selo	—	—	29,0	15	115	—	—	270	400
9. Sop - Hruščica	20,0	180	43,8	25	165	—	—	—	370
10. Nari - Jalševac	25,3	180	37,2	20	145	—	—	—	345
11. Oborovski Novaki	25,0	180	20,2	15	135	—	—	—	330
12. Donja Greda	—	—	50,0	30	210	—	—	—	240
13. Stakovec	—	—	52,9	30	175	—	—	—	205
14. Prikraj	—	—	39,4	20	140	—	—	—	160
15. Obedrišće	—	—	37,1	20	140	—	—	—	160
16. Andriševac	—	—	22,3	15	105	—	—	—	155
17. Hrebinec	—	—	27,2	15	105	—	—	—	120
18. Ostrina Vel. i Mala	—	—	26,5	15	105	—	—	—	120
19. Rugvica	—	—	22,5	15	105	—	—	—	120
20. Gračec	—	—	19,5	10	110	—	—	—	120
21. Prozorje	—	—	28,8	15	100	—	—	—	115
22. Božjakovina	—	—	35,8	20	60	—	—	—	80
23. Preseka	—	—	18,9	10	70	—	—	—	80
24. Gornja Greda	—	—	18,2	10	70	—	—	—	80
25. Oborovo	—	—	16,7	10	70	—	—	—	80
26. Crnac Dgs. i Rugv.	—	—	16,3	10	70	—	—	—	80
27. Lupoglav	—	—	16,2	10	65	—	—	—	75
28. Prečec	—	—	16,4	10	50	—	—	—	60

U VIII kolu prvih šest mjesta ostalo je nepromijenjeno. Ivanja Rijeka uporno slijedi drugo plasirane Brekovičane i sve im se više približava. Sada je pitanje vremena kada će Ivanja Rijeka zaposjesti 2 mjesto. Već i tablična analiza pokazuje da Ivanja Rijeka ima sve šanse da uz relativno male napore ne samo da zauzme 2 mjesto, već čak i prvo. Vidjet ćemo da li će Ivanjarijčani iskoristiti šansu koja im se pruža do kraja takmičenja.

Na dnu i dalje spremno vodi Prečec dok mu se sve više približavaju organizacije Lupoglav, Crnac Dgs. i Rugvički, Oborovo, Gornja Greda i Preseka. Krajnje je vrijeme da se rukovodstva tih organizacija probude iz zimskog sna.

Drago Božić u Dugom Selu

Veliki interes za vanjsko-političku situaciju.

U okviru aktivnosti SSRNH održao je Drago Božić, predsjednik Gradske konferencije SSRN Zagreb i član CK SKH, predavanje o aktualnim događajima brojnim mještanima Dugog Sela.

U dvorani Doma JNA u Dugom Selu održana je i izvanredna sjednica Općinske konferencije SKH Dugo Selo na kojoj je članstvo detaljno informirano o stavovima SKJ u vezi oružane intervencije nekih zemalja Varšavskog pakta u socijalističku Čehoslovačku Republiku. Na sjednici je govorio i izaslanik Gradskog komiteta SKH Zagreb Vinko Prkačin.

Na osnovu zaključka Konferencije prišlo se odmah organiziranju masovnih sastanaka SSRN po svim našim selima, kako bi svi građani bili što potpunije informirani o nedavnim događajima. Na sastancima u 24 sela prisustvovalo je oko 1200 građana. To svjedoči o velikom interesu naših ljudi za vanjsku političku situaciju. Građani su dali jedinstvenu podršku stavovima našeg rukovodstva na čelu s drugim Titom i izrazili spremnost, da ako zatreba, i oružjem brane našu slobodu i naš put u socijalizam.

Osnovane nove lovačke organizacije

Nakon objavljene općinske Odluke o arondaciji lovišta na području općine Dugo Selo, prišlo se ukidanju dosadašnjih lovačkih organizacija i formiranja novih koje će ugovorom zakupiti pojedine lovne površine.

(Nastavak na str. 2)

O izmjenama Ustava raspravljao SSRNH i sindikat

GOVORIO I VLADO PODUPSKI

Pored ostalih rasprava koje su vođene o izmjenama Ustava i tezama za izmjenu izbornog sistema, vođena je plodna diskusija i na općinskom političkom aktivu SSRN, u zajednici sa Općinskim vijećem sindikata u Dugom Selu.

Nakon iscrpnog izlaganja saveznog poslanika za područje naše komune Vlade Podupskog, u raspravi su učestvovali Marijan Sket, Milan Engelsfeld, Drago Karas, Ivica Kulaš i Rade Božić.

Pitanje rotacije i dužine poslaničkog mandata bilo je u centru pažnje, a ujedno i predmet suprotnih mišljenja. Dok su neki smatrali da u slučaju neposrednih izbora na kojima se ističe veći broj kandidata od onih koji se bira, inzistiranje na obaveznoj rotaciji znači nepovjerenje u bazu, u sposobnost i samostalnost birača,

drugi su se zalagali za zakonsku rotaciju koja bi se imala vršiti svake 4 godine.

Iznijeto je i mišljenje o nejasnoj funkciji novo predložene izbornog tijela — Vijeća komunata, te bojazan da je na predloženi način koncipirano Vijeće u suštini organizaciono-političko vijeće ali pod drugim imenom.

Kritizirana je i nedovoljna zastupljenost individualnih poljoprivrednih proizvođača u Vijeću radnih zajednica i — po mišljenju nekih — dubioznost sadašnjeg rješenja za neka specijalizirana Vijeća, na primjer kulturno-prosvjetno vijeće ili socijalno-zdravstveno vijeće. Smatra se naime da su za pitanja iz domene kulture i prosvjete, zdravstva i socijalne zaštite zainteresirani i drugi građani, faktički svi građani, a ne samo oni koji su zaposleni u tim službama.

Dobrovoljne radne akcije u Dugom Selu

Prema programu Mjesnog samodoprinosu u 1968. godini u Dugom Selu provodi se ulična plinska mreža u Ulici žrtava fašizma i u Novom Naselju. Osim plinske mreže u Ulici žrtava fašizma provodi se i ulična vodovodna mreža iz Mjesnog vodovoda.

Građani iz Ulice žrtava fašizma sakupili su oko 10.000,00 dinara i za taj novac dali iskopati i zagrnuti jarak za plin i vodovod. To je njihovo učešće u dovođenju vode i plina u njihovu ulicu. Ovom akcijom provedeno je oko 970 metara mjesnog vodovoda i plinske mreže što će moći koristiti oko 50 domaćinstava.

U ulicama u Novom Naselju građani su donijeli zaključak

da iskopaju jarak za plinsku mrežu kao čuešće u toj akciji. Ovaj zaključak nije ostao samo na papiru, već se je i ostvario. Tako su od 58 zainteresiranih domaćinstva 52 u roku od 3 dana iskopala oko 1100 metara jarka za plinovod. Nakon montaže plinovoda mještanima su zagrnuti jarak u koji su položene plinske cijevi. Na ovakav način uštedeno je u mjesnom samodoprinosu oko 10.000,00 dinara.

Posebno treba napomenuti da je ovo samo dodatno ulaganje građana, jer osim ovakvih akcija građani već treću godinu uplaćuju Mjesni samodoprinos za proširenje plinske mreže na području Mjesne zajednice Dugo Selo. I F.

Kako građani plaćaju porez

Početak ove godine u Dugoselskoj kronici bila je objavljena informacija o rezultatima naplate poreza građana u toku 1967. godine. Naime, bilo je snimljeno stanje naplate po selima, mjestima posebno na dan 1. listopada i posebno na kraju godine, čime je građanima dat uvid u kretanje naplate poreza u posljednjem tromjesečju godine,

te uvid u konačni godišnji rezultat po mjestima.

U 1967. godini bila je slaba naplata i mislilo se da će u ovoj godini krenuti na bolje. Međutim, i ove godine s naplatom stojimo loše.

Snimili smo stanje naplate na području naše općine na dan 1. listopada 1968. po mjestima i to stanje izgleda ovako:

Red. Mjesto — selo br.	Postotak naplate 1. 10. 68.	Naplata % 1. 10. 67.	1. 10. 67. mjesto, po redosljedju	Naplata % 31. 12. 67.	31. 12. 67. mjesto po redosljedju
1. Nart Novaki	71	49	28	69	42
2. Nart Otok	71	58	10	81	15
3. Nart Savski	71	70	4	85	10
4. Ivanja Reka	67	47	31	72	37
5. Lukarišće	63	69	5	90	4
6. Okunščak	58	44	39	76	32
7. Tedrovec	58	58	11	81	14
8. Rugvica	57	54	20	79	25
9. Dragušićka	57	37	46	75	34
10. Prozorje	57	55	15	80	18
11. Cista Mlaka	57	46	33	86	8
12. Ostrna Mala	57	52	22	84	11
13. Trstenik	56	58	12	80	16
14. Nart Jalševac	56	60	8	86	9
15. Dvorišće Gornje	55	72	3	88	6
16. Svibovski Otok	55	58	9	96	1
17. Puhovo	55	63	6	82	13
18. Ostrna Velika	55	55	17	80	19
19. Oborovski Novaki	55	49	26	74	36
20. Stakorovac	54	44	40	77	30
21. Kopčevac	54	52	23	78	26
22. Hruščica	52	40	42	69	41
23. Kozinščak	51	55	16	80	22
24. Preseka	51	44	41	67	44
25. Nart Struga	51	49	27	68	43
26. Črnc Dgs.	51	46	34	80	17
27. Sop	51	39	44	71	39
28. Jezevo	50	45	36	75	35
29. Leprovica	49	45	37	79	24
30. Dugo Selo	49	73	2	76	33
31. Greda Dgs.	49	54	19	91	3
32. Gračed	49	54	18	77	27
33. Božjakovina	48	86	1	94	2
34. Lupoglav	48	53	21	79	23
35. Prevlaka	46	38	45	58	48
36. Stančić	46	46	35	80	21
37. Obedišće	45	50	24	77	31
38. Dvorišće Donje	45	36	38	89	5
39. Prečec	43	48	30	80	20
40. Kusanovec	41	48	29	84	12
41. Oborovo	41	40	42	59	47
42. Hrebinec	41	34	48	65	45
43. Andrilovec	40	49	25	77	29
44. Prikraj	39	47	32	71	38
45. Črnc Rugvički	38	58	13	77	28
46. Brckovljani	35	55	14	64	46
47. Greda Lupoglavska	33	44	38	70	40
48. Sviblje	28	62	7	87	7

Gledajući ovu situaciju, mogu se pružiti još slijedeći podaci:

Na dan 1. listopada 1967. naša je općina imala 45% naplate, a sada ima 48%. Naplata je bolja za 3 poena, ali to ne pokazuje da bi takovo stanje bilo zadovoljavajuće. S obzirom da je taj dan prvi dan četvrtog tromjesečja, taj bi rezultat trebao biti barem 65%, ako se želi da bi se godišnja naplata ostvarila sa 90%. Znači, naša je naplata slabija ništa manje nego za 17%, odnosno trebalo je naplatiti u apsolutnom iznosu 1.360.000,00 dinara, više od postignute naplate s obzirom da godišnji operativni plan iznosi 8.000.000,00 dinara.

Konačna naplata poreza u 1967. godini iznosila je 78%, znači dvanaest poena manje od predviđene zadovoljavajuće naplate, što je bolje za osam poena od stanja naplate na dan 1. listopada 1967. kad je ta razlika iznosila 20 poena. Postavlja se pitanje kakav će rezultat u tom smislu biti na kraju ove godine?

Iznad zadovoljavajućeg prosjeka naplate nalaze se sada samo Nart Novaki, Nart Otok, Nart Savski i Ivanja Reka. Posebno valja pohvaliti građane iz Nart Novaka i Ivanje Reke, koji sada drže po redosljedju naplate prvo i četvrto mjesto, dok su u 1967. godini bili iz

tridesetog mjesta.

Nart Otok, Okunščak, Rugvica, Dragušićka i Prozorje pravili su svoju poziciju s obzirom na rezultat i redosljed naplate u odnosu na ostala mjesta prema stanju u 1967. godini, dok Lukarišće konstantno drži svoje dobro mjesto u redosljedju.

Svibovski Otok, Božjakovina i Dugoselska Greda tri vodeća mjesta u naplati poreza u 1967. godini danas se nalaze na 16-om, 31-om i 33-em mjestu. Zašto?

Hruščica, Nart Struga i Preseka koji su po redosljedju u 1967. godini bili od 42-og do 44-og mjesta sada se nalaze na 22-om, 24-om i 25-om mjestu, čime građani tih mjesta pokazuju, da se mogu obaveze platiti, ako se o njima vodi računa.

Postavlja se pitanje što je sa plaćanjem poreza građana u Sviblju, s obzirom da su oni u 1967. godini na zadovoljstvo izvršili svoje obaveze.

U 1968. godini poduzete su u službi naplate prihoda pojačane mjere prisilne naplate, pa se je osim pljenidaba pokretnih stvari izabrana na razna potraživanja, prišlo i stavljanju predbilježbi založnog prava na nekretninama. Takva prisilna naplata još će se više pojačati u ovom četvrtom tromjesečju.

Čovjek-poštenjak Pavel Boček

U ovom bučnom, užurbanom vremenu i svijetu u kome živimo, često ne nalazimo vremena da nekim ljudima, tihim i skromnim, posvetimo bar toplu ljudsku riječ. Oni žive tu, pokraj nas, bez velikih želja i pretenzija, ne smetajući nikome, jednaki prema svakome, prividno nezamijećeni. Kažemo: prividno. Jer, i ne sluteći, upravo njegove osobine, skromnost, nenametljivost i poštenje, čine to, da ti ljudi nadu svoje mjesto u našim srcima. Žive sami, svoji, ne pripadajući nikome. A ipak postaju dio, sastavni dio mjesta u kome žive, svih domova u tom mjestu, dio generacija koju su pri dolasku zatekli, dio onih generacija koje su uz njih stasale, postaju pripadnost mjesta i mjesto postaje njihovo. Jer malo je onih koji tako imaju pravo zaći u svaku kuću i koji u svakoj kući imaju svoj dom.

Jedan od tih dragih nam ljudi, otišao je ovih dana tiho, kao što je i živio, zauvijek iz naše sredine. Bio je to Pavel Boček.

U Pavlovoj biografiji nema mnogo podataka. Mnogi su tek iz rubrike »umrlih«, koju objavljuje dnevna štampa, saznali da se zvao Pavel-Podgorski Boček. Znamo da se rodio negdje pred 75. godina u Kašinu. Pamte ga iz svoje mladosti mnogi stariji dugoselčani. Čini se kao da je uvijek bio jednak. Odmjeren, dobroćudan, pripravan da pomogne, siromašan i pošten. Pamte ga svi dugoselski svatovi, vatrogasna glazba i sve naše žalosti. Dok je bio mladi, pa sve do pred samu svoju smrt, ispratio je na posljednjem putu — bilo to u Dugom Selu ili Zagrebu — svakog dugoselčana. Ako je nekome trebalo

Pavel Boček, krajnji lijevo, sa dugoselskim vatrogascima.

čuvati kuću bio je tu naš Pavel. Ako je trebalo poslati novce u banku ili poštu najsigurnije je to učinio Pavel.

Volio je Pavel Dugo Selo i njegove ljude i oni njega. Osigurali su mu smještaj u staračkom domu u Zagrebu, ali se Pavel uvijek vraćao. Nekoliko dana prije smrti došao je ponovo. Kao da je slutio da je to posljednji oproštaj. Obolio je. Kada su ga morali odvesti iz Dugog Sela u zagrebačku bolnicu, rekao je na rastanku: »Nikad ne bum u Dugom Selu zakopan«.

I zaista, Život koji je od Pavlove rane mladosti toliko puta bio prema njemu okrutan nije dao da mu se ni u smrti ispuni posljednja želja. Nitko nije znao, da je Pavel Boček umro. Na posljednje počivalište nitko nije pratio njega Pavla Bočeka, koji je svakog umrlog sumještana otpratio tamo »kud za vada gre se«. Pokopan je u Zagrebu na Miroševcu, daleko od svog Dugog Sela. Nije mu bilo dano da nađe posljednje počivalište pod Martinom, brijegom koji je tako volio i gdje je u neposrednoj blizini svog Dugog Sela tako želio počivati. Na Pavlovom grobu nema cvijeća koje bi sigurno dugoselčani pod Martin donijeli. Možda to ipak možemo učiniti.

Nepovratno je otišla jedna ličnost koja je pripadala Dugom Selu. Tuga kojom smo primili saznanje da Pavla više nema, žalost što ga nismo mogli ispratiti na njegovom posljednjem putu i ovaj mali napis neka budu umjesto ispraćaja čovjeku, pošteniaku, Pavlu Bočeku.

J. C.

Pitanje „Elektromlinu“ Dugo Selo

Ispred trgovine kod pošte Brckovljani, a navodno i ispred drugih trgovina izvan Dugog Sela, sakupljaju se potrošači kruha i čekaju po nekoliko sati dok ne stigne kruh. Svakodneвно negoduju, zbog gubitka vremena, i postavljaju pitanje: može li poduzeće »Elektromlin« Dugo Selo omogućiti potrošačima da u ovim mjestima kruh dobi u određeni sat?

Odgovor: Uz normalne okolnosti proizvodnje i dostave u stanju smo dostavljati u određeni sat, što i činimo, izuzev subote i ponedjeljka kada to nije moguće iz opravdanih razloga.

Pjevački zbor KPD „Preporod“ započeo radom

U ponedjeljak 7. o. mj. pjevački zbor KPD »Preporod« počeo je s održavanjem redovnih proba. U toku ove i slijedeće godine pred cijelim društvom, a posebno pred ovim zborom stoje veliki zadaci. To su: proslava 25-godišnjice II zasjedanja AVNOJ-a 50-godišnjica osnivanja KPJ, Sindikata i SKOJ-a. Ovim putem pozivamo sve zainteresirane, mlade i stare, da se uključe u ovaj zbor, ako imaju ljubavi za ovakav rad. Probe se održavaju dva puta tjedno: ponedjeljkom i četvrtkom s početkom u 20 sati na večer.

Zbor će i dalje voditi zborovoda Novčić Stjepan pod čijim smo vodstvom zabilježili lijep uspjeh na smotri pjevačkih zborova Hrvatske u Petrinji.

Osnovane nove lovačke organizacije

(Nastavak sa strane 1.)

Dosadašnje društvo »SKOL« Stančić i »SRNA« Lupoglav osnovali su novu organizaciju koja nosi ime borca i revolucionara ovoga kraja, Stjepana Lovrišća »UDARNIKA« sa sjedištem u Božjakovini.

Osnivačku skupštinu održali su također lovačko društvo Dugo Selo i Nart i utvrdili da će se buduća organizacija zvati »PATKA« Dugo Selo.

Osnivačke skupštine prihvatile su deset godišnje planove lovno-privrednih osnova, izvršile katastar lovišta i bonitiranje. Ovih dana u pripremi su jednogodišnji planovi, pa će se nakon toga sve dostaviti općinskoj Skupštini na odobrenje.

S obzirom na sezonu lova, očekuje se što hitnije pozivanje organizacija na sklapanje ugovora o zakupu lovišta.

G. R.

Da se ne zaboravi!

U Leprovici i Obedišću 7. listopada 1944. - palež i smrt

Obedišće je malo selo. Svega četrdesetak kuća nalazi se u ravnici okruženo oranica...

ca. Uz kreštanje: »Kolji! Pali! zaigralo je krvavo kolo u kome je stravično pucketala vatra...

novaca ustaša je ubio njega i ženu mu Maru.

U komorici se nalazila i djevojka Kata Škulec. Ustaša ju je opazio i ubio. Maricu, koja je sa djetetom bila skrivena...

jedno s majkom i zapalili u kući. Isto tako ubili su Miju Prošneca sa ženom Marom i petnaestogodišnjom djevojčicom...

riji krvlju jednog milijuna i sedam stotina hiljada zrtava koje je dao naš narod za oslobođenje...

Sve ono što su izdajice spalile i srušile mi smo izgradili vlastitim snagama ljepše i suvremenije.

Bilo je to sedmi listopada 1944. Sumoran jesenski dan. Sunce je izašlo neobično crveno i tmurnog hoda navještajući seljacima Obedišća i Leprovice teške patnje.

Seljaci su izašli na svoj jesenski posao i ne sluteći da se od pruge Zagreb — Beograd iza sela Ostrine približavaju ustaški izdoci u namjeri da zaplaše seljake što masovno odlaze u Narodnooslobodilačku vojsku.

Izgorjelo je 7 kuća do temelja i 9 štala sa svim alatom. Poubijano je mnogo ljudi. Najstrašniji zločin počinjen je u kući Đure Cesarca.

Spas ispod mrtve majke

Drago Cesar stajao je uz svoju staru majku. Ona ga je zaštićivala svojim tijelom. Jedan ustaša opalio je na njih dva metka.

Stjepana Škulca ubili su i zatim probijali bodežima da bi na kraju na njemu zapalili vatru.

Simuna Cesarca koji je provirio kroz podrumsku vrata i molio da mu ne pale štalu obasuli su mecima i zapalili štalu. Život je izgubila i Cesar Jagica, Ruža Cesar, Mara Cesar, Kata Škulec i nepoznati čovjek nadimkom Snajder koji je pucnjem sa stražarskog mjesta upozorio na dolazak bandita.

Iskalivši krvavi bijes ustaše su zasukanih rukava i okrvavljenih ruku i bodeža, natrpanih rančeva, torbica i džepova krenuli gotovo u trku prema Leprovici.

Krvavo kolo u Leprovici

Za nekoliko minuta otpočelo je u Leprovici krvavo kolo. Ubijene su ukupno 32 osobe i zapaljeno 19 zgrada.

Sve što je bilo sposobno da bježi pobjeglo je u šumu. Stari i nemoćni ostali su kod kuće ne nadajući se da je ustaškim zvijerima svejedno koga ubiju, makar to bilo i nejakom dijete koje je tek progledalo.

Juriš — protiv staraca i djece

Nekoliko minuta prije 11 sati stegao se oko sela obruč ustaških koljača. Začuli su se povici: »Hura! Juriš — i pucnjava po selu.

Dijete je izgorjelo živo

U jednoj komorici iza vrata bila je skrivena Marica Cesar sa svojim petogodišnjim sinčićem Ivanom. Čula je pucnjavu i pucketanje vatre.

Pokazalo se i u ovoj nesreći da je upravo čekanje donijelo narodu nesreću, da nema povjerenja prema okupatoru, da čekanje i povjerenje donosi smrt.

Nema povjerenja u okupatora ma tko bio

Ovo je mali dio zvjerstava i nedjela koja su počinili okupatori i njihovi sluge Pavelić, Nedić, Rupnik i drugi koji su okaljali ruke u krvi vlastitog naroda.

Umjesto straha — sve u borbu

Pokoljem i paležom od 7. listopada 1944. utjela je ustaska banda spriječiti masovni odlazak u naravno oslobodilačku borbu.

Sami smo stekli — sami ćemo čuvati!

I danas je narod svjestan da mu nitko sa strane ne može donijeti ništa dobra, svjestan je da se svakome, ma u kakvoj formi se pojavljivao, ako želi silom u našu zemlju, morao oduprijeti jer nijedan okupator ne donosi ništa dobra.

Neka je slava svim onima koji su izgubili svoje živote u tragičnim događajima prije 24 godine!

Mijo Škulec Obedišće

FELJTON

Neki fragmenti iz političkih borbi pod vodstvom Komunističke partije u dugoselskom kraju (8)

NEPOZNATI DETALJI IZ ŽIVOTA I RADA VELIKOG HRVATSKOG KNJIŽEVNIKA, KOMUNISTE I REVOLUCIONARA AUGUSTA CESARCA U BRCKOVLJANIMA

Poslije povratka iz Sovjetskog Saveza August Cesarac je 7. aprila 1923. godine uhapšen u Mariboru zajedno sa studentom medicine Radom Vujovićem.

Dok se u ostalim buržoaskim državama daju sve legalne mogućnosti za polazak novinara i publicista radi studija u Rusiji, jasno je svakom ko pozna reakcionarni i tupavi stav jugoslavenske vlade prema Sovjetskoj Rusiji.

Sada na povratku drug A. Cesarac uhićen je u Mariboru dok se najordinarniji šverceri, plačkaši i tatovi kažnjavaju globom ili u najgorem slučaju sa nekoliko dana zatvora.

Evo šta je August Cesarac o svome hapšenju u Mariboru pisao u zapiskima Prekobrojnog Iza rešetke.

U Mariboru bijah predlanjskog proljeća na povratku iz Sov. Rusije i pješice nepovlasno prešavši granicu, uhvaćen, osuđen i zatvoren u tamošnjoj »jetnišnici«.

August Cesarac je bio zadužen za izdavanje pojedinih listova čiji je cilj bio širenje progresivnih marksističkih ideja, a razumljivo se i kritika postojećeg političkog i ekonomskog sta-

nje u državi. Drugarica Anka Supanc piše u knjizi »Putovi revolucije« o partijskom redu u Zagrebu i suradnji sa A. Cesarcom u razdoblju od 1927. do 1934. godine.

Jednoga dana došli su drug Jaka Zorga i Đaković i dali nalog da se »Crvena pomoć« treba legalizirati. Pozvali su pokojnog Kordića i pitali ga da li bih mogla preuzeti administraciju »Zaštite čovjeka«.

(Nastavak na strani 4)

U OVOJ KUĆI U BRCKOVLJANIMA KBR. 27 ŽIVIO JE I RADIO AUGUST CESAREC. GORE NA TAVANU VIDE SE DVA PROZORA GDJE JE STANOVAO I PISAO SVOJA ZNACAJNA DIJELA I GDJE SU SE SASTAJALI ČLANOVI CENTRALNOG KOMITETA KP JUGOSLAVIJE.

e ro- elo

kod po navodno ovina iz akuplja uha i če sati dok akodne gubitavljaju oduzeće go Selo žima da kruh do at? ormalne nje i do o dosta sat, što ubote i to nije anih ra-

bor rod dom

. o. mj. D »Pre država- ra. U to- godine vom, a zborom To su: Jice II J-a 50- ja KPJ, 1. Ovim ve zain- i stare, aj zbor, za ova- država- : pone- m s po- i večer. voditi é. Stje-) vod- jep us- vačkih i Petri-

ive

e 1.) »SO- »Lupo- organi- rca i re- a, Stje- NIKA« ivini. održali društvo rdili da ija zva-

prihva- lanove a, izvr- onitira- emi su pa će viti op- odobre-

lova, o- zivanje je ugo- G. R.

Borba i stradanja naroda ovoga kraja u štampi 1945.

»Vjesnik« JNOF donio je u broju 109 od 26. 8. 1945. godine napis o borbi i tragičnim događajima od 7. 10. 1944. Taj napis objavljujemo u cijelosti:

»Dopis iz Posavine

KAKO SU SE BORILA I STRADALA SELA U NEPOSREDNOJ BLIZINI ZAGREBA

Hiljade partizana koji su izlazili iz Zagreba i zagrebačkog okruga, putovali su »kanalima« dugoselskog kotara, selima slobodne Posavine, koja je skoro sva disala partizanskim duhom, osim malih iznimaka.

Ima tamo sela, koja još od 1941. godine pomažu partizane, održavaju veze, prevoze preko pruga, nose poštu, daju hranu i pružaju utočišta borcima za slobodu. U početku se to radilo strogo u tajnosti, kasnije godine 1943. postao je taj rad masovan i nije bilo seljaka, koji nije pomagao partizane.

Gostoljubiva Posavina, kada ste došli u kuću seljaka, pokazala se šta vrijedi. Slavonsko gostoprimstvo i ljubav za naš pokret činili su, da su majke i sestre boraca iznosile drugovima svojih sinova i braće uvijek najbolje što imaju. A imale su uvijek dosta svega.

Nije bio rijedak slučaj da domaćin usred noći ustaje iz svoga kreveta da bi pružio ležaj umornom borcu. Prijem koji je ukazivala Posavina, računajući tu sve do pruge Zagreb — Ivanić-grad, ostati će u sjećanju svih drugova koji su prolazili. Posavinom kao najdragarskiji prijem. I nikada se to neće zaboraviti.

Svjestan seljak bio je i ostao partizanu lični prijatelj i dobar drug, ako ga je samo jednom vidio. A selo je pričalo o svakom partizanu kao o svom rođenom.

Mržnja prema ustašama i njemcima bila je ogromna i neutaziiva. Danima i danima pogledi su letili prozoru, van na puteve, oči su upirale u maglu da vide, da li se približava nesreća, da li ide »banda«, kako je narod opće nazivao fašiste i neprijatelje.

Nazalosti banda je dolazila, haracila je po ovim selima. Zagreb često nije znao kako stradaju sela u njegovoj najbližoj okolini, kako strauaju i kako su borbena i dobra, kako su masovno priljubljena uz našu oslobodilačku borbu.

U selima je postojala narodna vlast još od 1942. Ta vlast se učvrstila. Sud, općina, kotar i druge ustaške vlasti u Dugom Selu nisu više vlast. Vecina seljaka uopće nije htjela ni da odlazi u Dugo Selo, u Ivanić-grad gdje su bila legla ustaško-fašističkog zla.

Nadaleko je poznato selo Ježevo po svojoj borbi. Tomo Geze, predsjednik Okružnog narodnog odbora za okrug Zagreb, invalid bez noge, četiri se godine borio i bio ilegalac. A nešto prije Ježeva kad se ide iz Zagreba, leži malo selo Obedišća. U njemu je predsjednik Ivan Cesar, stariji čovjek, prešlo mu je svakako 50, a dva odrasla sina dao je u borbu. Ivan je predsjednik Narodnog odbora još od početka. On je imao ilegalno ime »Šutljivi«. Zaista je to šutljiv čovjek, koji mudro gleda, misli i malo govori.

Do Obedišća je selo Leprovica, gdje žive dvije Ljube Papa seljanke i majke. Obadvije su nepismene, ali su im muževi borci od početka, a one odlučne antifašistkinje, koje se nikad nisu pokobile, već hrabro prenosiše pisma i hranu i poruke, jedna je odežala i u zatvoru, a obadvije se borile svim silama protiv fašizma.

Nije »Šutljivi« jedan niti su Ljube jedine. U Obedišću eto »Gvardijana« Mato Gregorić, zagorske korenike, koji je borbena i oštar kao sablja. Uz njega još mnogi drugi u Preseki,

Oborovu, Gredi i drugim selima.

Sva ova sela živjela su van zakona u toku okupacije. Ni jedan muškarac nije smio ostati u kući kada bi naišla banda. Na kraju svakog sela, iz dana u dan, bi stajao dežurni stražar, seljak, koji bi čuvao stražu, čuvao svoje selo. A selo selu odmah je javljalo, ako je pljačkaška razbojnička banda pošla da ubija i pušća.

Mnogo je takovih pohoda bilo i mnogo puta su čitava sela bježala u šume, a imovina im je bila opljačkana.

Au najteže i najkrvavije posjete neprijatelja doživjela su sela Obedišće i Leprovica 7. listopada 1944. godine.

Bilo je 11 sati prije podne kada su seljaci dobili glas da se približava ustaška banda iz šume preko pruge Zagreb — Beograd. Muškarci su imali vremena da se sklope u šume. A kada su ustaše divljački povikali: »Juriš!« i žene su počele bježati.

Ustaše su u streljačkom lancu obuhvatili malo selo Obedišće. Za nekoliko minuta učinili su zlo. Pretresli su kuće, zapalili polovicu sela. U 13 gospodarstava zapalili su 17 zgrada. Koga god su našli živa u selu, bilo dijete ili stara žena, ustaše su ubili.

Ubili su tada 14 ljudi, žena i djece. Obitelj Đure Cesara ubili su čitavu. Majku Jagu od 95 godina, Đuro od 48 godina, njegovu ženu Janu oko 50 godina, Đurinu nevjestu Doru oko 60 godina i dijete Maricu od 3 godine. U kući sve zapalili. Ubili su i Šimu Cesara od 65 godina, Stjepana Skulca od 68 godina i Vida Cesara od 68 godina. Našli su u selu starce i djecu i pobijali sve živo. Pet gospodarstava uništeno je sasvim. Među njima i kuća Mate Gregorića »Gvardijana«.

Istog dana fašistički divljaci, odmah poslije zločina u Obedišću, povukli su se prema Leprovici. Seljaci su učili da su banditi bili raspoređeni na tri krvave dužnosti. Jedni da pale, drugi pljačkaju, treći da kolju. Jer je čitava krvava operacija trajala svega nekoliko minuta, a obuhvaćeno je čitavo selo.

U Leprovici su ubijena 32 čovjeka. Zapalili su devetnaest

zgrada. Banditi su ubili Stjepana Pužeka, šesnaestogodišnjeg mladića s majkom. Zapalili su ih u kući. Ubili su i Baricu Prosnec, trinaestogodišnju djevojčicu, a i njenu majku Maru i oca Miju. Zapalili su ih u kući.

Jaga Papa, 55 godišnja starica držala je u naručju unuča, osamtmjesečnog Jožeka Papu. Banditi su pucali u Jagu i ubili i Jožeka Papu.

Dvije sestre, Kata i Jaga Robić htjele su pobjeći. Ustaše su ih uhvatili, mučili ih i zaklali. Tomu Kušnića uhvatili su kraj sela u šumi i otkinuli mu glavu. Blaž Bakulin, Josip Pajtek i Tomo Plavić radili su na polju i sakrili se, ali su ih ustaše pronašli i ubili. Branko Karas dječak od 7 godina bio je ranjen ali se pritajio kao da je ubijen i ostao je živ. Ležao je na svojoj mrtvoj majci Jani. Osam drugih je ranjeno.

Selo je dugo gorjelo i izgorelo je dosta stoke u štalama.

Robu su banditi opljačkali iz mnogih kuća i na kolima je odvezli u Dugo Selo.

Tada već mnogih od nas neće biti!

Druge polovice godine 1943. formirane su mnoge ratne jedinice od odreda pa na više. Formiranje tih jedinica uvijek tovala je velika oslobođena teritorija, kapitulacija Italije protiv sve većeg broja boraca i oružja otetog od neprijatelja.

U posljednje vrijeme svjedoci smo, bilo da čitamo iz štampe, slušamo radio ili pratimo televizijske prijenose o veličanstvenim skupovima sa proslava o formiranju ove, ili one ratne jedinice, iz bilo kojeg dijela naše domovine. Susreću se drugovi, traže se adrese, šalju se pozivi na sve strane i pozivaju preživjeli borci da svojim prisustvom uveličaju zakazanu godišnjicu formiranja svoje jedinice.

U našoj zemlji nema pokrajine gdje nije formirana bar neka od ratnih jedinica, a tu spada i područje bivšeg dugo-

Stradanja ovih sela izazvala su u ovom kraju još jaču mržnju prema fašistima. Narod je odgovorio još snažnijom mobilizacijom u našu vojku i još jačom pomoći našoj borbi. Tada je narod još više osjetio kako je pobjeda oslobodilačkog pokreta jedini spas za sve poštene ljude i kako je borba jedini izlaz. Po tim slučajevima se najbolje vidjelo da čekanje donosi nesreću, a povjerenje prema okupatoru i ustašama donosi smrt. Naime, neki ljudi u tim selima vjerovali su da ustaše neće ubijati. Naročito je takovih bilo u Leprovici. Ali dogodilo se da su svi takvi izgubili glave pod ustaškim nožem.

Danas, u slobodi, ova sela su oдахnula. Nema više problema iz vremena kada je čovjeku bio u pitanju i goli život i sigurnost imovine. Danas se narod može posvetiti mirnom radu, da popravi ono što je porušeno kod kuće i da se pomognu drugi, jače postradali krajevi, što je više moguće.

M.K.

nik, a ja bih radila administraciju. Za to vrijeme, dok smo vršili pripreme za izdavanje lista maja 1928. godine i kasnije, dok je list izlazio, morali smo se strogo držati da ne idemo čisto, naročito ja, na sindikate i da se ne družimo s kompromitiranim ljudima. Morali smo uopće paziti na sve što radimo i kuda se krećemo, kako bi izgledalo da se to stvarno legalno radi. Pripreme su nastavljene u lipnju i srpnju 1928. godine. Prvog augusta 1928. godine izšao je prvi broj lista »Zaštita čovjeka«, za koji je većim dijelom pisao Cesarec (ne samo za 1. broj, već i ostale). Redakcija je bila na Pejačevićevom trgu 12 u dvorištu. Tu je bila prije redakcija »Borbe«.

August Cesarec je također bio glavni urednik mnogih ilegalnih listova, koje je zapravo izdavala Komunistička partija Jugoslavije. Tako je on uređivao i ilegalni list Radničke periferije na Teršnjevi, koji je nosio ime »Glas Trešnjevke« a izlazio je 1932. godine u Zagrebu. Josip Nesek o izdavanju ovog lista piše:

»Najznačajniji rezultat Cesarecova dolaska na Trešnjevku bilo je pokretanje lista zagrebačke periferije. Ideju o tome izložio Cesarec jedne večeri, uoči Prvog maja 1931. godine u već spomenutoj gostionici (u Dobojskoj ulici br. 4). Tu se bio skupio najuži krug njegovih drugova i saradnika. Osim Ivana Mrkšića, sastanku su prisustvovali Josip Mart i drugi. Prema Cesarecovo zamisli, o idejnopoličkoj orijentaciji lista imao je voditi računa Mrkšić, koji je posjedovao najbogatija iskustva o tome. On je u stvari trebao da zamijeni Cesareca, koji je, kao urednik, morao da bude anonimna, pogotovo što je prije toga režim zabranio izlaženje lista »Zaštita čovjeka«, čiji je urednik, Cesarec, postao time posebna meta policije (...).

Koristeći svoja ranija urednička iskustva, Cesarec je želio da list oprijimi što više karakter društvenog glasila, kako bi se u neprijed osujetila nastojanja policije da ga zabrani. Zato je list i počeo izlaziti, s datumom od 1. listopada 1932. godine, pod nazivom »Glas Trešnjevke« tjednik za komunalna, socijalna i kulturna pitanja zapadne periferije (...). Od 14. siječnja 1933. list obuhvaća probleme i ostalih predgrađa, te nakon provedene ankete sa čitocima, mijenja naslov i izlazi kao »Glas, tjednik za komunalna, socijalna i kulturna pitanja periferije«. Cesarec je u ovom listu objavio svoju pripovijest »Na gradskoj tržnici«. Cenzura je svakog tjedna zabranjivala pojedine stupce, stranice i napokon čitave brojeve lista. Pod kraj prve godine izlaženja »Glas«, redakcija i njezini brojni saradnici bili su

OVAKO DANAS IZGLEDA SOBICA NA TAVANU KUĆE BROJ 27 U BRCKOVLJANIMA GDJE JE ŽIVIO I PISAO AUGUST CESAREC I GDJE SU SE SASTAJALI ČLANOVI CK KP JUGOSLAVIJE.

U OVOJ SOBICI JE AUGUST CESAREC NAPISAO ROMAN »CAREVA KRALJEVNA« I ROMAN »ZLATNI MLADIĆ I NJE GOVE ŽRTVE« U KOJEM OPISUJE ISTINITE DOGAĐAJE SA PODRUČJA BRCKOVLJANA, ŽUPNOG DVORA, GRACEVA STANCIJA I STAKOROVCA. O ROMANU »ZLATNI MLADIĆ I NJE GOVE ŽRTVE« PISACEMO NEŠTO KASNIJE U JEDNOM OD SLIJEDEĆIH NASTAVAKA.

BILO BI DOBRO KADA BI NADLEŽNI FAKTORI UZELI U ZASTITU OVU KUĆU I OVU SOBICU ADAPTIRALI I BAREM PODIGLI SPOMEN PLOČU KOJA BI PODSJEĆALA MLADE GENERACIJE NA ŽIVOTNI PUT OVOG VELIKOG REVOLUCIONARA I OSTAVILA TRAJAN ZNAK PRILIKOM PROSLAVE 50-GODIŠNICE KOMUNISTIČKE PARTIJE JUGOSLAVIJE.

prisiljeni da pojedine zaplijenjene brojeve potajno rasturaju, sve dok »Glas« nije, nakon godinu dana svog izlaženja, bio posve zabranjen.

August Cesarec je po drugi puta otišao u Sovjetski Savez: poslije 1934. godine gdje je ostao do polovine 1937. godine. Proputovao je Ural, Kavkaz i Ukrajinu. Iz Sovjetskog Saveza otputovao je u Republikansku Španiju odakle se je ljeta 1938. godine vratio i nastanio u Parizu. Kratko vrijeme iza toga povratio se u Jugoslaviju gdje je odmah uhapšen i predan sudu za zaštitu države. Cesarec je vrlo dobro poznao Jugoslavenske zatvore od Glaranjače u Beogradu pa do zatvora u Mariboru i uvijek bio osuđivan radi iznošenja svojih ideja u pojedinim listovima kojima je bio urednik, a i radi svojeg političkog i aktivnog rada. Poslije povratka iz Španije Cesarec je napisao knjigu »Španjolski susret« koja je 1938. godine izdana u gradu Torontu u Kanadi. Evo šta je napisao o Španiji u jednom od odlomaka:

»Ja nisam u Španjolskoj sudjelovao u bojama, da bih mogao što o njima reći prema svojim vlastitim iskustvima. Puštio sam zato da o tome govore drugi, oni koji su zaista u njima sudjelovali. Dokument, koji sam htio time dati, dobio je tako, mislim, samo još više (uz nehotiču možda koju grešku) karakter autentičnosti, dakle baš onoga što je najviše potrebno kad je govor o nečemu što spada u historiju. A da u historiju spada sudjelovanje dobrovoљjaca, ne treba dokazivati. Gdje se pak prikazuje historija, tu je potrebna i istina. Obaveza uostalom u danom slučaju nimalo neograna, jer je sigurno da ona herojska uloga kojom se u velikoj epopeji borbe odlikovahu u Španjolskoj i moji zemljaci, ispada najljepše baš u ogledalu istine«.

Cesarec je u Brckovljanima napisao nekoliko svojih djela, a i članovi CK KP Jugoslavije održavali su svoje sjednice. O tome ću pisati u slijedećem nastavku.

(Nastavlja se)

Piše: VLADO

Pooštrena kazna vozaču zaprežnog vozila

Vijeće Općinskog suda u Dugom Selu kome je predsjedao sudac Milan Engelsfeld osudilo je pred izvjesno vrijeme Stjepana Podgorskog zbog ugrožavanja javnog saobraćaja. On je upravljao kroz Dugo Selo zaprežnim vozilom na kome nije bilo propisanih crvenih refleksnih stakala vidljivih noću kada su osvijetljena velikim svijetlom motornih vozila sa udaljenosti najmanje od 100 metara. Isto tako vozilo Podgorskog nije imalo ni propisano svjetlo crvene boje na zadnjoj strani. Bila je noć. Motorno vozilo osobni automobil marke »Zastava 750« kojim je upravljao Đoko Radetić kretao se istim smjerom kao i zaprežno vozilo Podgorskog. Vozio je nedopuštenom brzinom. Prekasno je primijetio neosvijetljeno zaprežno vozilo i naletio na njega. Uslijed naleta povrijeđene su tri osobe i nastala materijalna šteta. Vijeće Općinskog suda izreklo je Đoki Radetiću kaznu zatvora od 6 mjeseci, a Stjepanu Podgorskom kaznu od 3 mjeseca zatvora.

Javni tužilac nije se zadovoljio kaznom koja je izre-

čena Podgorskom i uložio žalbu protiv presude Općinskog suda.

Drugostepeni Okružni sud u Zagrebu uvažio je žalbu i osudio Podgorskog na 6 mjeseci zatvora. U obrazloženju svoje presude drugostepeni sud je naveo: Utvrđeno je da je okrivljeni Podgorski Stjepan vozio natovarena zaprežna kola bez osvijetljenja, koje je prema izričitoj propisu čl. 63. Osnovnog zakona o sigurnosti saobraćaja na javnim putevima bio dužan imati. Time je u velikoj mjeri doprinio da je došlo do predmetne saobraćajne nesreće tako da se može govoriti o ravnopravnoj krivnji obojice okrivljenih za ovu nesreću. Prvostepeni sud međutim to nije imao u vidu pri odmjeravanju kazne, pa je stoga kazna koju mu je izrekao preblaga. Svrha kažnjavanja može se postići samo strogom kaznom u trajanju od 6 mjeseci kao primjermom i s razmjernom stepenu krivične odgovornosti i društvenoj opasnosti krivičnog djela koje je počinio Stjepan Podgorski.

Vozači zaprežnih vozila — osvjetlite vozila.

I opet brojne saobraćajne nesreće

Ako su vinogradari imali dobru berbu grožđa, nisu ni istražni organi imali manju »berbu« saobraćajnih nesreća. Tako je 12. rujna 1968. na cesti Lupoglav — Prečec u roku od 40 minuta došlo do dvije saobraćajne nesreće kojima je krivac bilo — blato. Naime, traktori »Agrokombinata« izvozili su plodine sa polja preko asfaltno-cesta Lupoglav — Prečec. Kako je prije toga padala kiša, teška vozila navukla su i debeli sloj blata.

Oko 17 sati »Škoda« Kutinske registracije kojom je upravljao Zeljko Skrinjar

iz Ivanić-Grada naišla je na blatnu cestu i počela kliziti. Odklizala je u grabu i prevrнула se. Nakon nepunih 40 minuta naišla je još jedna »Škoda«. Izgleda da je taj dan bio za »Škode« nesrećan. Vozač Stjepan Pršljak iz Obedišća — općina Ivanić-grad vozio je brzinom oko 40 km na sat. Kada je primjetio da se našao na blatnom terenu bilo je kasno. Vozilo se počelo zanašati i našlo se u grabi. Šteta na oba vozila iznosi blizu 2.000.000 starih dinara. U nesrećama bilo je i sreće jer nije bilo povrijeđenih osoba.

PRODAJE SE ZGRADA VELIČINE 20x7 U DUGOM SELU

UL. BRACE BOBINAC 117.

Za sve informacije zainteresirani neka se obrate kod SEVER ANE, gornja adresa.

Potjera za vozačem

Samo dva dana kasnije na istom putu naletio je kombi kojim je upravljao Slavko Ipšić iz Ivanić-Grada na Dragicu Crnić iz Tedrovca. Oborio ju je sa bicikla, na čas se zaustavio i zatim otišao s lica mjesta. Istražni organi koji su uskoro stigli na lice mjesta krenuli su za vozačem kombija i pronašli ga u Ivanić-Kloštru.

Dragica Crnić zadobila je lakše tjelesne povrede.

Misteriozni leš u Savi

Pred nekoliko dana u rukavcu rijeke Save kod sela Nartske Struge pronašao je Ignac Hrvojić poljoprivrednik iz Struge leš žene stare oko 30 godina. Na lice mjesta odmah su izašli istražni organi. Utvrđeno je da je leš u konopcem čvrsto omotan vrat, pojas i ruka. Na lešu su postojale neke povrede. Nisu nađene nikakve isprave na osnovu kojih bi se mogao utvrditi identitet. Budući da je bila u pitanju sumnja na zločin, leš je prevezen u Zavod za sudsku medicinu i kriminalistiku u Zagrebu. Istraga je u toku.

DUGOSELKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija Općine Dugo Selo izlazi svakog 15. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Jadranko CRNIĆ, Dugo Selo, Ulica braće Bobinaca br. 30. Uređuje redakcijski odbor Đurđa Babić, Pavao Škrlec, Krešo Cimaš, Jadranko Crnić, Rudolf Galovec, Ivica Kulaš, Milivoj Obad i ing. Marijan Šket. Tisak »ZRINSKI« Čakovec — Cijena po jedinog broja: 0,50 dinara. Pretplata tromjesečna — 1,50 d, polugodišnja — 3 d, godišnja — 6 dinara. Pretplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 3011-8-34 kod SDK — filijala Dugo Selo.

Tada već mnogih od nas neće biti!

(Nastavak sa strane 4)

nak, narodni heroj Stevo Došen, prvi komandant tog odreda.

Zar se ovakva jedinica može zaboraviti? Zar ona ne zaslužuje da slavi svoj rođendan, pa čak da joj se i dade veći stepen priznanja — priznanje lokalnog praznika, praznik kojeg bi slavile uz nas i mlade generacije u znak formiranja prve regularne ratne jedinice u tom kraju.

Prošlo je od tada 25 nezaboravnih godina, godina naporene izgradnje naše socijalističke zemlje, godina pomalog zaborava na ratne dane.

Zar se sada, kada sve jedinice formirane prije 25 godina slave svoju godišnjicu, nije pronašlo načina, da se slavi i 25-godišnjica Zagrebačkog partizanskog odreda, pa makar bilo kako skromno?

Zar sada kad se čuje ponovno zveket oružja u blizini i oko naših granica, nije vrijeme da se ponovo okupe, porazgovore i obnove sjećanja svih preživjelih boraca odreda.

Zar sada kada nam prijete opasnost sa istoka i zapada ne bi bilo poželjno da se ti borci sretnu sa narodom toga kraja, koji ih je uvijek tako lijepo primao i dijelio s njima posljednji zalogaj kruha.

Zar sada kada svaki omladinac teži da bude član SK, kada omladina masovno hrli u novo formirane omladinske jedinice sa težnjom obrane svoje zemlje, vidi u nama primjer tadašnje omladine; a sada ljude podmaklih godina, ali još uvijek pune krvlju stečenog nezaboravnog drugarstva.

Da, prošlo je od tada 25 godina i već se pomalo zaboravljamo. Sretnemo se ponekad na ulici, u selu, gledamo se, od nekad se poznajemo, a imena si ne znamo. Uz nekoliko izmijenjenih riječi i stisak ruku padnemo u zagrljaj — obnavljamo uspomene.

No, možda ćemo se ipak jednom svi zajedno naći ne mislim na 50-godišnjicu, jer tada već mnogih od nas neće biti.

Ivan Ožbolt — Sokol.

SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO, REFERAT ZA SOCIJALNU ZAŠTITU DAJE SLIJEDEĆI

OGLAS

Molimo da se jave porodice koje bi željele uzeti na smještaj i uzdržavanje djecu iz socijalno ugroženih porodica i djecu bez roditeljskog staranja.

Za smještaj takove djece općina daje naknadu prema Odluci Općinske skupštine u iznosu od 250 do 350 din mjesечно, zavisno o uzrastu djeteta.

U obzir dolaze porodice sa srednjim porodičnim i materijalnim prilikama, koje su u mogućnosti djeci osigurati normalan odgoj i školovanje.

Zainteresirani neka se jave SLUŽBI SOCIJALNE ZAŠTITE u zgradi Općine Dugo Selo, soba broj 20, I kat.

Novotvorena

URARSKA RADNJA U DUGOM SELU

ul. Braće Bobinac br. 35

VLASNIK

PERKOVIĆ BOŽIDAR

Poslove obavljam brzo i solidno uz umjerene cijene.

Dodite i uvjerite se!

OB AVIJEST

1. Prema članu 3 Zakona o ličnoj karti, sva lica starija od 18 godina dužna su je posjedovati. Lica koja to do danas nisu učinila, pozivaju se da to učine najkasnije do 15. XI 1968. godine jer u protivnom bit će prijavljena i kažnjavana.

2. Lica koja posjeduju vatreno oružje (lovačke puške i karabine te pištolje), a do danas nisu izvršila registraciju, pozivaju se da to učine najkasnije do konca X mjeseca ove go-

dine u protivnom protiv istih pokrenut će se prekršajni postupak.

3. Vlasnici motornih vozila, koji do danas vozila nisu registrirali, obavezni su to učiniti u roku od 15 dana od dana ove obavijesti. Pozivaju se također lica koja su nabavila ili prodala motorna vozila, a do sada ih nisu prijavila, odnosno odjavila da to učine odmah.

IZ STANICE JAVNE SIGURNOSTI DUGO SELO

SPORT

RUKOMET:

Hrvatska liga žene

Dugo selo, 15. 9. »Jedinstvo« — »Duga Resa« 18:17 (9:10) Igralište »Jedinstva«. Teren odličan. Gledalaca 350. Sudac Krešo Petanjek iz Varaždina — vrlo dobar.

»Jedinstvo«: Valentić, Medimurec, Malbaša, Pongrac 6, Zajšek 7, Orešković 5, Španić Mihir M, Galoši, Mihir A.

»Duga Resa«: Car, Ostarčević 6, Tolić 2, Lisičić 8, Mioč, Rendić 1, Bučan, Bogović.

Sve pa i same igračice »Jedinstva« iznenadila je odlična i brza igra Duge Rese. Malo je trebalo pa da domaće izgube utakmicu zbog loše igre u obrani. Sva je sreća da su u napadu raspoložena Zajšekova, Pongraceva i Oreškovićeve zaigrale u zadnjih 5 minuta i učinile veliki obrat u igri i osvojile 2 dragocjena boda.

Zagreb 22. 9. »Sparta« — »Jedinstvo« 8:8 (3:2) Igralište »Sparte«. Teren dobar. Gledalaca 200. Sudac Zlatko Mošnička iz Zagreba — dobar.

»Sparta«: Matić, Mihelj, 4 gola, Špeher, Filipović 2, Klinčić 1, Odorjan, Budija, Kovač 1.

»Jedinstvo«: Valentić, Španić, Pongrac 1, Orešković 1, Zajšek 6, Mihir A, Medimurec, Galoši, Malbaša.

Igračice »Jedinstva« igrale su vrlo dobro, u obrani i pametno u napadu. Rezultat bio još povoljniji, u korist »Jedinstva«, da na голу »Sparte« nije bilo Matičeve, inače golmanice gradske reprezentacije, koja je branila upravo fenomenalno. Domaće su izjednačile iz problematičnog sed-

merca u zadnjoj minuti igre. Dugo Selo 29. 9. »Jedinstvo« — »Tekstilac« Zagreb. 8:10 (3:6) Igralište »Jedinstva«. Teren odličan. Sudac Ivica Vukotić iz Varaždina — dobar. Gledalaca 300.

»Jedinstvo«: Valentić, Zajšek 2, Orešković 2, Španić, Mihir A, Medimurec, Galoši, Malbaša, Mihir M, Pongrac 4.

»Tekstilac«: Knežević, Cerjak 4, Kanižaj, Udovičić, Pribanić 1, Divjak 2, Pongrac 2, Vračević 1.

Samouvjerenost se uvijek osvećuje. To se dogodilo i ovog puta, jer kako inače protumačiti da ekipa »Jedinstva« koja je tri puta za redom katastrofalno porazila »Tekstilac« sa 10:4, 18:9 i 12:3 poklekne u ovoj utakmici. Domaće su bile za neprepoznati, tromo su se kretale i igrale bez volje. Jedino se više od ostalih borila Renata Pongrac, što nije bilo dovoljno da se postigne povoljniji rezultat.

Tabela nakon 4 kola.

1. Sloboda	4 4 0 0	45:25	8
2. Podravka	3 3 0 0	46:29	6
3. Jedinstvo D. Selo	4 2 1 1	46:45	5
4. Ivanić Ivanić-grad	3 2 0 1	29:23	4
5. Metalac Zagreb	3 2 0 1	30:27	4
6. Mladost Topusko	3 1 0 2	34:43	2
7. Tekstilac Zagreb	4 1 0 3	25:39	2
8. Sparta Zagreb	4 0 1 3	37:51	1
9. Duga Resa	4 0 0 4	55:65	0

Na prvenstvenoj nogometnoj utakmici u Zagrebu između »ZET-a« i »Jedinstva«, koja je završila pobjedom »Jedinstva« od 1:0 teže je povrijeđen odličan igrač »Jedinstva« Franjo Raguš. Izgleda da se radi o težoj povredi, jer se nalazi u Traumatološkoj bolnici.

Obad Milivoj trener rukometašica »Jedinstva« primio je na svečanosti sjednici RSG Zagreba diplomu od Rukometnog Saveza Jugoslavije za svoj rad na širenju rukometnog sporta.

Vlado Stefanović igrač Rukometnog kluba »Jedinstvo« iako je nedugo došao sa odsluženja vojnog roka već sada je u izvrsnoj formi i udarna snaga rukometaša.

Od osnutka kluba stolnotenisači »Jedinstva« su beskućnici. Do sada su trenirali i igrali utakmice u klubu omladine. a sada im je gostoprimitvo dala Osnovna škola Dugo Selo u svojoj sportskoj dvorani.

S mnogo optimizma ušli su u prvenstvo kuglaši »Jedinstva«. Pripremljeni su dobro, pa se i ove godine očekuju od njih veći uspjesi.

Trener nogometaša »Jedinstva« Josip Kocet je i u nedjelju prije utakmice sa »Zetom« imao velikih problema. Zbog nediscipline nije na utakmicu došlo nekoliko igrača i golman čadi a među njima i golman Đuro Pivar. Na голу se pojavio, inače igrač, Marijan Mihir i branio vrlo uspješno.

Iako se već prestao aktivno baviti rukometom, zbog pomankanja igrača ponovo se aktivirao na голу Marijan Jelenić i to vrlo uspješno. Stručnjaci kažu, da je i danas najbolji golman u Zagrebačkoj zoni.

Zeljko Ivančan

ji je branio izvanredno.

Dugo Selo 29. 9. »Jedinstvo« — »Mladost« Samobor 18:18 (8:7). Igralište Jedinstva. Teren odličan. Gledalaca 300. Sudac Tomislav Jakopović iz Zagreba — odličan.

»Jedinstvo«: Mikulčić, Vukšan 2, Zagorec, Galić D, 4, Domijan, Lasan, Jelenić I, 2, Stefanović 10, Obućina, Trupeć, Ilić.

Prije utakmice održana mala svečanost. Predsjednik kluba Petar Načinović predao je skroman dar Boži Zagorcu pred odlazak na odsluženje vojnog roka.

Utakmica je počela vrlo živo. Domaći igralo nešto slabije u obrani, što im se osvetilo, gosti u korist i dolaze u vodstvo od 7:3. Međutim domaći su se trgli i odlaze na odmor sa 8:7 u svoju korist. U drugom poluvremenu rezultat se stalno mijenjao i svaki čas je bilo izjednačavanje, što je najpovoljnije, pa je rezultat i završio neodlučno, jer su Samoborčani igrali vrlo dobro.

IVICA KULAS

ZAGREBAČKA ZONA — MUŠKI

Odličan početak rukometaša

Dugo Selo 15. 9. »Jedinstvo« — »Tekstilac« Zagreb 13:10 (6:4). Igralište »Jedinstva«. Teren odličan. Gledalaca 350. Sudac Drago Zidanić iz Zagreba. — vrlo dobar.

»Jedinstvo«: Jelenić M, Jančević, Obućina, Rajšić, Galić D, 3, Jelenić I 5, Zagorec 1, Vukšan 4, Galić M, Lasan, Mikulčić.

»Tekstilac«: Mikulčić, Dodig 2, Beširević, Pavlović 1, Maratović, Čota 2, Kalanj 2, Spoljar 1, Skomina, Ferić 2, Frgačić.

Utakmicu je odlučila velika borbenost domaćih igrača nad tehnički jačim protivnikom i izvrsna obrana golmana Jelenića koji je branio izvanredno i nemoguće. Dosta je napom-

nuti, da su gosti izveli i 4 sedmerca koje je Jelenić obranio. Zagreb, 22. 9. 1968. »Silent« — »Jedinstvo« 12:26 (4:9). Igralište »Silenta«. Teren loš. Gledalaca 150. Sudac Sušmak Tomislav iz Zagreba — vrlo dobar.

»Silent«: Šegvić, Vučinić 2, Matijanić 3, Pečnjak 1, Kupres 5, Zagorac, Šegovac 1.

»Jedinstvo«: Jelenić 1, Obućina, Mikulčić 2, Vukšan 4, Lasan 3, Jelenić I, 6, Domijan, Jančević 1, Stefanović 8, Galić M, I, Ilić.

Igrači »Jedinstva« su i u ovom susretu pokazali veliku borbenost i oduzeli »Silentu« bodove. Zaslugu za ovaj uspjeh imaju gotovo svi igrači, a posebno golman Jelenić, ko-

Raspodjeljena sredstva fonda za unapređenje fizičke kulture SO D. Selo

Na svojoj sjednici od 14. 9. Upravni odbor fonda za unapređenje fizičke kulture Skupštine Općine raspodijelio je sredstva za 1968. godinu.

Upravni odbor fonda je raspolagao samo sa 10.000 N din., što je svakako premali iznos da se zadovolje sve potrebe.

Sredstva su raspodjeljena ovako:

1. Sportsko društvo Jedinstvo	5.800,00
2. Streljačka družina Borac	700,00
3. Osnovna škola Dugo Selo	2.500,00

4. Osnovna škola Rugvica	1.000,00
Svega:	10.000,00

Od sredstava, koje je dobilo SD Jedinstvo iznos od 4.000,00 N din koristiti će Nogometni klub za uređenje nogometnog igrališta, dok je 1.800,00 N din dobio Rukometni klub za postavljanje klupa i semafora na Rukometnom igralištu.

Streljačka družina Borac utrošiti će sredstva za održavanje streljane.

Osnovna škola Dugo selo izgraditi će novo igralište dok će Osnovna škola Rugvica utrošiti sredstva za dovršenje svoga igrališta. M.O.

MATIČNI URED DUGO SELO

RODENI

Slavko Varga, sin Jakima i Aksenije, rođ. 16. 9. 1968., Višnja Kosić, kći Petra i Marije, rođ. 11. 9. 68.

Mjesni ured Brckovljani:

Damir Hajdina, sin Ivana i Dragice, rođ. 23. 8. 1968.

VJENCANI

Matični ured Dugo Selo:

Marijan Čušjak, radnik i Dragica Čolić, domaćica (6. 9. 68.) Stjepan Lovrić poljodjelac i Marija Pavlek polj. (14. 9. 68.) Stjepan Šoltra, prec. mehaničar i Jasna Kulaš, student (14. 9. 68.)

UMRLI

Katica Martek, polj. 45 god. stara, umrla 2. 9. 68., Marijan Slavin, mesar star 50 god., umro 7. 9. 68., Janes Jeriček, pensioner, star 68 god., umro 11. 9. 68., Jaja Žugec, domaćica, stara 80 god., umrla 11. 9. 68., Stjepan Končić, polj. star 90 god., umro 15. 9. 68., Vito Grabrovec, polj. star 90. god., umro 15. 9. 68., Janes Kozinec, strojničar, star 23 god., umro 13. 9. 68., Petar Fokotić, polj. star 75 god., umro 20. 9. 68., Stjepan Vrhovšek, pensioner, star 68 god., umro 23. 9. 68., Josip Žutak, polj. star 64 god., umro 23. 9. 68., Tomo Husarić, polj. star 76 god., umro 23. 9. 68., Ivan Miler, radnik star 57 godina, umro 26. 9. 68., Ljudevit Levanić, radnik star 63 godine, umro 29. 9. 68., Đuro Balog, polj. star 87 godina, umro 30. 8. 68.

Mjesni ured Brckovljani:

Franjo Brezak, zidar star 75 god., umro 16. 9. 68., Agneza Garašić, domaćica stara 63 godine, umrla 15. 9. 68., Marjan Mrkonjić, štencnik Zaveda Stančić star 11 god., umro 19. 9. 68., Ružica Šeljar, domaćica stara 69 godina, umrla 28. 9. 68. god.

Kino „Preporod“ prikazuje

19 sati 30 minuta radni dan
10 sati matineja za đake,
17 sati, 19 sati 30 minuta nedjelja

19. X subota	PRIVATNI DETEKTIV (američki kriminalistički)
20. X nedjelja	PRIVATNI DETEKTIV (američki kriminalistički)
22. X srijeda	MAČAK DETEKTIV (američki špijanski)
26. X subota	LIJEVORUKI REVOLVERAS (američki vestern u koloru)
27. X nedjelja	LIJEVORUKI REVOLVERAS (američki vestern u koloru)
30. X srijeda	CRNA PANTERA (njemački artistski u koloru)
2. XI subota	BOKSERI IDU U RAJ (domaća komedija u koloru sa Aleksićem)
3. XI nedjelja	BOKSERI IDU U RAJ (domaća komedija u koloru sa Aleksićem)
5. XI srijeda	DEMARKACIONA LINIJA (francuski ratni)
9. XI subota	BANDITI ARIZONE (američki vestern)
10. XI nedjelja	BANDITI ARIZONE (američki vestern)
13. XI srijeda	DIVLJI SAM (američki vestern)
16. XI subota	ZADATAK ESKADRILE 633 (engleska ratna drama u koloru)

KUGLANJE

Početak jesenskog dijela takmičenja

Ekipa kuglaškog kluba »Jedinstvo« jesenskog dijela prvenstva VIII Lige Dugo Selo odigrala je prvu utakmicu gradu Zagreba dana 5. 10. 1968.

Prema postavljenim propozicijama ova utakmica je odigrana sa momčadi kuglaškog kluba »Automehatika« iz Zagreba.

Kuglaši »Jedinstva« nastupili su u sastavu:

Pojedinačno po 100 hitaca:	1. D. Bjelobrk	4. T. Krapeć
	2. S. Petrić	5. J. Skočić
	3. J. Bujan	6. R. Čerčić

Borbeno:
1. D. Bjelobrk
2. J. Bujan
3. D. Boroš
4. T. Krapeć
5. R. Čerčić
6. J. Kulaš
7. S. Petrić
8. I. Krčmar
9. I. Sešet
10. J. Lasan

Rezultat utakmice je 11:3 boda u korist »Jedinstva« pa se može pretpostaviti, da će »Jedinstvo« zauzeti prvo mjesto u ovoj Ligi, koje mjesto ovaj klub osvojio u proljetnom dijelu prvenstva.

Utakmica je odigrana sa kuglašima »Jedinstva« u Dugom Selu uz prisutnost prosječno velikog broja publi-

Slika prikazuje prvi tužer u kojem je učestvovala momčad »Jedinstva« nakon Oslobođenja, a isti je održan u Bjelovaru između KK »Braća Bakić« iz Bjelovara, KK Pitomaca i KK »Jedinstva« 1946. godine. Stoje u gorejnjem redu: članovi ekipe »Braća Bakić« iz Bjelovara dok u nižem redu stoje članovi KK »Pitomaca«. Sjede od lijeva gledano: Batistić, Jurec, Tuček, predsjednik kluba Bjelovara, predsjednik »Jedinstva« Zarković, Krapeć I., Tomašić (Zvezda), Pili i član Kluba Pitomaca. Ključ: Mihir, Babić (Habi), predstavnik ekipe »Braća Bakić«, igrač Pitomaca, J. Lasan i Divan S.

Nalazim grešku SK H...
U tom sv...
Na zadaci...
Neprihvatlj...
aktivnosti sa...
teklim organ...